

predsednik združene občine Svetinje, po volitvah pa odbornik iste občine. Njegovo delovanje za blagor občine bo ostalo za vse čase neizbrisano zapisano v zgodovino ormoškega okraja, šola na Runču pa mu ostane za vselej velika dolžnica kot predsedniku krajevnega šolskega odbora, saj jo je uredil in popravil tako, da ustreza vsem potrebam in zahtevam. Huda pljučnica je neusmiljeno v nekaj dneh vse končala. — Pogreb je vodil ob asistenci gg. dekana Fr. Bratuška, statomašnika J. Krajnc, križniškega upravitelja St. Lekšana in brata fr. Mohorja brat dr. Janez Ev. Kociper, profesor iz Maribora. Poleg potrtih sorodnikov so spremljali krsto dragega pokojnika najmanjši njegovi dolžniki, šolski otroci iz Runča z učiteljskim zborom, občinski odbor občine Svetinje z županom Pučkom na čelu, odbor velikonedeljske posojilnice in hranilnice ter nešteto otrok, ki mu je vsemu bil velik dobrotnik. Na grobu je v tožni besedi risal njegove zasluge in utrjeval njegov spomin šolski upravitelj iz Runča, g. Rado Bitenc. Za pokojnikom ne žaluje samo številno sorodstvo, ampak nešteto otrok, ki jih je vzredil v svoji hiši in jim bil najboljši varuh in oče, vsi oni brezdomci, ki so našli v Kociprov hiši toplo domačijo, vsi berači in vsi oni, ki so potrebovali v kateremkoli pogledu njegove pomoči, ki jo je nudil vsakomur brez razlike. Njegov spomin ostane, Bog pa mu bodi za njegovo dobroto in plemenitost plačnik mesto nas vseh, ki mu ne bomo mogli povrniti nikoli, razen da prosimo Tvoje dobrote za njega!

Mirovni dan.

Leta svetovnega klanja se odmikajo, med nami dorašča rod, ki ne pozna strahot vojne vihre, narodi se mrzlično oborožujejo in vsak hip vzplamti na kakem delu zemeljske oble vojni požar. Strah in trepet prešinjata ljudstva, vse se boji strahot, ki jih prinaša moderna vojna. Zato je potrebno, da se narodi vedno bolj zavedajo potrebe mirnega sožitja. Na to nas prav posebno opozarja 11. november, ko po vsem svetu praznujejo mirovni dan. Saj je 11. novembra pred 19 leti končala najstrašnejša izmed vojn, v katero je bilo zapleteno skoro vse človeštvo na zemlji.

Za velikimi narodi ne moremo zastajati tudi Slovenci. Potrebno je, da dostojno proslavimo mirovni dan in okrepimo mirovno zamisel. Ta dan se bomo posebno spomnili slovenskih žrtev svetovne vojne, naših umrlih mož in fantov, ki so dali najdražje — svoje življenje za našo svobodo. Njim v čast bomo postavili na Brezjah spomenik — grob neznanega slovenskega vojaka. Ker naj bo spomenik neznanemu slovenskemu vojaku tudi simbol miru, bo Zveza bojevnikov v nedeljo 14. novembra, na mirovno nedeljo, po vsej Sloveniji zbirala prispevke za spomenik neznanemu slovenskemu vojaku, prirejala se bodo predavanja o miru, mirovne akademije, mirovne igre in druge prireditve, ki naj poglobijo med nami mirovno misel in poživijo zavest skupnosti med narodi.

Zbiranje prispevkov za grob neznanega vojaka bo izvedla Zveza bojevnikov.

V Rusiji štrikajo brezbožniki.

Veliki ruski list »Segodnja« v Rigi poroča dne 10. septembra to-le:

V Leningradu se po ukazu strankinih (komunističnih) organizacij vrši preiska-

žolčnih kamenih in zlatenci urejuje naravna

FRANZ - JOSEFOVA grenčica

prebavo in pospešuje iztrebljenje črevesja. Klinične izkušnje potrjujejo, da domača pitna kura (zdravljenje) dobro učinkuje, ako popijemo

FRANZ - JOSEFOVO vodo

zmešano z malo tople vode, zjutraj na prazen želodec.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.

va o članih zveze borbenih brezbožnikov. Večina se je odločno odpovedala temu, da bi širila protiversko gonjo. Kakor piše sovjetski list »Trud«, so se v tovarni »Krasnij viboržec« izmed 20 prejšnjih brezbožnikov samo štirje odločili, da ostanejo člani brezbožne zveze pod vodstvom Jaroslavskega, a 16 jih je izjavilo, da se za brezboštvo ne morejo več brigati.

Preiskovalci so obrnili posebno pozornost na delovanje namestnika predsednika delavskega odbora Sjakova. Sjakov se smatra za učenega brezbožnika, saj je dovršil tečaj na protiverskem vseučilišču. Njegova sestra pa je verskega mišljenja. Na vprašanje preiskovalcev, zakaj je verna, je odgovorila, da prej vere ni cenila, potem pa, ko je v svoji družini imela nesrečo, nikjer ni mogla najti tolažbe razen v cerkvi in molitvi.

Delavka Avdejeva je pri preiskavi povedala, da je bila prej član zveze brezbožnikov, ker je upala, da ji bodo v organizaciji pojasnili, zakaj se v stranki vera imenuje strup naroda. No, voditelji in agitatorji niso Avdejevi znali tega pojasniti. Za verno žensko se Avdejeva ne smatra. V cerkev ni hodila do vstopa v zvezo brezbožnikov. Zdaj pa noče več ostati v tej zvezi, a v cerkev tudi ne hodi. Toda z mladih let je imela pri sebi svete podobe in križ. Prej teh svetih predmetov ni zavrgla in tudi zdaj jih hoče obdržati.

Strankini preiskovalci naznanjajo, da se prejšnji aktivni brezbožniki vračajo nazaj k veri vsled vpliva vernih delavcev, duhovnikov in staro-obredcev. Brezbožnico Avdejevo je pridobila zase staroverka Marija Eremenkova. Sestro učenega brezbož-

nika Sjakova je pridobil za pravoslavno cerkev delavec Konstantin Ivanov.

Dne 20. septembra poroča isti list »Segodnja« po »Komsomolski Pravdi«, da je v Voronežu 15 deklic-komsomolk stopilo kot redovnice v tajni samostan. Pri odkritju novih cerkva v vaseh se udeležujejo slovesnosti tudi komsomolci ter pojejo v cerkvenih zborih.

»Novo Slovo« iz Berlina pa poroča dne 26. septembra po »Antireligiozniku« mesecca julija iz Dagestana sledeče:

V neki ulici mesta Mahač-Kala na splotju št. 56 visi steklena tablica s črko »B« na vogalu, drugi del je odbit. Pod tablico so težka vrata, ki zaškrlipljejo, če se odpro. V veži visi pajčevina in na tleh leže obnošeni čevlji. Odpremo duri v notranje prostore. Zagledamo veliko sobo, zastavljeno z omarami in mizami. Za eno mizo sedi deklica, riše nekaj na papir in žalostno pogleduje skozi umazano okno. To je dvorana — glavne zveze borbenih brezbožnikov v Dagestanu.

Nekaj višje stoji cerkev. Pobeljena je, kupola se blešči v sveži zeleni barvi. Okrog cerkve je skrbno pokošena trava, pota so pometena. Če pogledaš skozi čisto umita okna, opaziš, da je notri vse prenovljeno, tudi podobe. V bližini je kolhozni bazar, kamor prihajajo po večerih kolhozniki. Zvečer in zjutraj prihajajo tudi v cerkev.

Brezbožnikov je v Mahač-Kalu 382, kar ni veliko za mesto, ki šteje 100.000 prebivalcev. Kaj pa delajo brezbožniki? V prošlem letu smo čitali v »Dagestanski Pravdi« to-le: »Vsled dolgov se na dražbi prodaja imetje zveze borbenih brezbožnikov.« Z velikim trudom se je posrečilo aktivnim brezbožnikom rešiti stole in mize.

Kakor strankarske (komunistične), tako so tudi druge organizacije popolnoma opustile protiversko gonjo. Vsled tega je seveda razumljivo, da se poživlja duh verskih organizacij Dagestana.

Tako se glase poročila sovjetskih listov. Kakor je iz tega razvidno, stoji brezboštvo v Rusiji na trhljih nogah. Da še ni konca protiverske gonje, za to skrbi edino še sovjetska oblast in zlasti sovjetski rubelj.

A. K.

Sv. Primož na Pohorju. Zadnje soboto zjutraj pred začetkom pouka so jokali naši šolarji. Lednikov kon